

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Conuerso proprietario, qui corpus Christi sumere non potuit, cap. 54 [i.e. 64].

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

IN Hemmenrode Conuersus quidam fuerat nomine Wiricus, hic ante conuerionem male vivebat, & in ordine modicum se emendauerat. Die quadam cum iret ad sacram communionem cum ceteris fratribus, in hora illa, qua ei sacerdos corpus Domini porrigebat, alius quidam Conuersus religiosus vidit in os eius mitri non sacramentum, sed carbonem nigerimum. Rationem supradictam, cap. 54. hic assigna de sacerdote de Hadennare. Quosdam Dominus corpus suum sumere non sinit, ut culpam eorum manifestet.

CAPUT LXIV.

Vix duo anni sunt elapsi, quod Conuersus quidam de ordine nostro infirmatus est grauitate in Pictavia domo, quae dicitur Fumoringe: cuius confessionem cum Abbas audiisset, cumque sat diligenter ad emendationem conscientiam monisset, allatum est ei corpus Domini: quod quidem aperto ore suscepit, sed os ad masticandum claudere non potuit. Mirantibus vniuersis, qui aderant, sacerdos sacramentum extrahens, alteri dedit infirmo, quod ille deuotè satis sine omni suscepit impedimento. Non multo post Conuersus idem mortuus est, & causa salutem eius impediens declarata est: nam quinque solidi, non argentei, sed ærei, cum esset abluendus, circa eum inventi sunt, non autem ei licuit habere pecuniam. Et glorificauerunt Deum videntes haec: ad mandatum vero Abbatis in campo sepultus est, & super eum iidem solidi projecti, dicentibus omnibus qui aderant: Pecunia tua, quam clam nobis contra professionem tui possedisti, tecum sit in æternam perditionem. Hac cum idem Abbas recitasset in proximo capitulo generali, subjunxit: Et ut sciatis nullam fuisse infirmitatem in causa, quare corpus Domini sumere non posset, eadem die gallinam integrum vitæ gratia comedit. Estimasti iam satis factum, quod sub specie panis sit verum corpus Christi, & sub specie vini post consecrationem verus sanguis Christi, & quod dignè conficienes as-

que

que sumentes mereantur gratiam, indignè verò cul-
pam. APOLLONIVS: Etiam si de his dubitassem,
amodo dubitare non possem. CÆSARIUS: Dicam tibi
in fine nunc huius distinctionis, quantum Deo pla-
ceat, si mundè & sollicitè fiant, quæ tanto sacramento
fuerint necessaria.

C A P V T LXV.

Circa hoc biennium iuxta Coloniam, in villa Mundia
quæ Belle vocatur, gestum est quod dico. Die esse debet
quadam, cùm sacerdos Missam celebraret, & re, & di-
dicto Euangelio, vt secularibus m̄os est, ministrante ligenter
scholare, hostiam patenæ superpositam, super corpo- parari.
rale locasset, illa mox resiliuit. Putans hoc sacerdos quæ ad S.
casu accidisse, neque hostiam bene locatam, denuo Euchari-
candein superposuit, quæ remotiūs eo intuente resili- stiam per
uit, quam prius: cumque tertio id tentasset, quasi tur- tinent.
bine impulsâ, projecta est de altari. Quo viso, territus
est valde, & se tanto ministerio indignum reputans,
præcepit scholari, vt eadem hostia referuata, aliam
superponeret, quam & consecrauit. Dicta verò Missa,
tollens secum hostiam prædictam, Coloniam prope-
ravit, inueniensque Piores apud sanctos Apostolos,
hostiam eis ostendit, quid de ea actum sit recitauit.
Cunctis causam mirantibus, unus clericorum, hostiā
contra lucem leuans, maculam in ea contemplatus est:
quā cùm in aspectu multorū fregisset, cimex, qui vul-
go pediculus parietinus dic̄itur, apparuit in ea deco-
ctus: & glorificauerunt Dominum omnes qui aderāt.
Haud dubium quin à sanctis Angelis rejecta est, qui
non sunt passi, vt panis tam foetido vermiculo corru-
ptus, per ministerium sacerdotis, transiret in corpus
Domini sui. Hellewicus Prior montis sanctæ VVal-
burgistestatur, se eandē hostiam vidisse: sacerdos ad-
huc vivit, qui mihi minus credit, interroget illum. Vi-
des quanta sit negligentia sacerdotum nostrorum?
Olim sacerdotes legales, ad panes propositionis, a-
gros ipsi excolebāt, seminabant, tritubabāt, molebāt,
pinsebant, panes formabant, & coquebant; erantq; de
simila mundissima: atramen in illis panibus, sola erat

Pp.

figura.